

Úr ferðslulógini:

- Súkkla skal altíð halda seg hægumegin á teirri færbreyt, ið liggur longst hægumegin ferðsluleiðina. Súkkla má ikki koyra undir leiðina á øðrum akfari. Har rúmd er, kunnu tvær súkkur koyra lið um lið, um tað er vandaleyst og ongum til ampa.
- Súkkla, ið skal sneiða til vinstur, skal halda fram heilt tvørturum krossvegin og kann tástani fara at sneiða, tá ið tað fær verið uttan ampa fyri hina ferðsluna.
- Súkkur kunnu yvirhála onnur akfør á høgri síðu.
- Tá snarað verður til vinstur, mugu akfør ikki tarna súkkul og prutum sum koyra beint fram.
- Bannað er at súkkla á gongubreytum, uttan so at annað er tilskilað av landsstýrinum. Súkkla skal verða leidd tvørtur um gongubreyt. Landsstýrið kann seta reglur um ferðing hjá súkkul á gongubreytum. Í slíkum førum eigur greinligt mark at vera millum tann partin av gongubreytini, sum súkkur kunnu ferðast eftur, og tann partin, ið er kannaður fólk til gongu.
- Súkkla (og prutl) kunnu bert koyra eftir súkklu breyt hægumegin við vegin ferðsluleiðina, um ikki annað er tilskilað við merkingu.
- Tann, ið súkkla, skal hava báðar fótur á ástiginum (pedalini), og ið hvussu so er, aðra hondina á stýrinum.
- Barn yngri enn seks ár má ikki súkkla uttan saman við einum 15 ára gomlum ella eldri, ið hyggur at tí.
- Súkkla má ikki flyta fleiri fólk, enn hon er ætlað til. Tá kunnu tvey barn yngri enn seks ár verða havd við á súkklu, um hon hevur serligt sæti, sum verjir beini móti hjólsnældunum. Tann, sum stýrir súkklini, skal í slíkum føri vera fyltur 15 ár.
- Ikki er loyvt at súkkla so mikið ávíkkaður av rúðrekka, at tú ikki er førur fyri at koyra trygt.
- Tann ið setir súkkla frá sær, skal læsa hana, uttan so at hon skal standa heilt stutt.

...og vit og skil

- Tað ræður um at hava bremsur, ljós og endurskin í lagi.
- Súkkul fólk ið er veika leiðir ferðsluni, so ver altíð á varðhaldi.
- Vísið sjálvsálit í ferðsluni. men takið ikki óráð fyri.
- Les ferðsluna av, fanga eygni á bláumunum, og tá tú veitst, at tú ert særður stýr so avstað.
- Tað ringasta súkkul fólk ið kann gera, er at krógva seg burtur.
- Vegurin kann stundum vera so smalur, at trygga er at taka eitt fult pláss á koyribreytini.
- Viðhvørt kann vera tryggast at fara upp á gongubreytina.
- Vísið av. Men er vegurin ringur, kann vera tryggast at hava báðar hendur á róðrum.
- Børn eiga helst ikki at súkkla einsamall í ferðsluni, fyrr enn tey eru 10-11 ár.
- Keyðið eina góða súkklu, sum klárar brekkurnar.
- Og haldið súkkla í góðum standi.
- Nýtið fallhjál. Ringastu súkkulskóðarnir raka høvdið.
- Og til bilferðarnar: Gevið súkkulnum gætur, tit eru ikki einsamallir á vegnum.

Uppseting av samrøðu við Kristin Vestergaard:

Okkara ábyrgd

Nú um dagarnar hevði eitt av blaðfólki okkara samrøðu við Kristin Vestergaard, fyrrverandi valevni hjá sambandsflokkinum. Í samrøðuni segði hann m.a., at hann fór ikki at stilla upp á sambandslistanum, av tí at listin í Suðurstreymi er myndaður av fólki, sum høvdu ein avgerandi leiklut í tí "búskaparliga og politiska svansinum í 1980-unum".

Í uppsetingini av hesi samrøðu hevur blaðið sett myndir av trimum navngivnum sambandsvalevnum við tekstinum: "Tann væntaði valsigurin til sambandsflokkin fer at merkja, at tað júst verða fólk, sum stóðu á odda í føroyskum poliitikki og føroyskum vinnulívi í 1980-unum, sum fara at stýra landinum."

Vit skulu gera vart við - fyri at rætta eina og hvørja misskiljing - at valið av myndum til henda tekst eigur blaðið einsamalt og ikki Kristin Vestergaard, sum hevur lagt orð til samrøðuna og taka vit tí fulla ábyrgdina av uppsetingini.

Lesarabrøv

Ein seinasta heilsan

Eg var komin á síðu 8 í Sosialinum og eftir at kreppur, tørvandi hógv og politiskt runubollakast var um at fjara út tilokkurt higstr, skar ein lýsing í róp og beyð hegn til sølu.

Sera viðkomandi, hugsaði eg heldur mátleyst við mær sjálvum. Latíð okkum bara hegna bartoigini inni. So verður kanska arbeiðsfriður og liviligt aftur. Ein avskeplaður tanki, hesin at alt, hóast alt fór at eydnast hjá okkum, var líka freistandi sum at spreingja hámarksferðina í bygðum øki.

Eg vendi síðuni, mestsum í øðrum heimi, blaðið var nú komið til tær seinastu síðurnar á hesum sinni. Hvat var hetta? Hvat hava tey gjørt við blaðið? Var tað ein endurføðing av Billed Bladet og Familie Journalen í einum líki, ella kanska Ynskikonsertin uppá prent?

Eygab rann sum eitt vitleyst niður eftir síðuni, ið einamest minti um talvuplássið á eini miðalstórari lægrelust, har »Missing Children« húsaðust fyribils. »Elskaða Birita, hjartaliga tilkuddu við degnum, góða. Heilsan Mamma«. Ein grá kykna blakabði sær í knokk-inum á mær, rembið sær og fór til gongu, á eini heldur ivasamari rannsókn, eftir eini líkunda frágreiðing, ið bert nøkulunda kundi geva eina ábending av, hvat var galið her.

Men krøvini til rannsóknina vóru almikil. Vanlig fyrbrigdi

sum orsak, avleiðingar og skil á hesi einfaldu og stutturðaðu heilsan, kundu als ikki setast saman til tað, tey rópa dagaskil.

Spurningurin »Hví«, geylaði uppgavandi í høvðinum á mær. »Ætlanin um at endurreisa Kánans Land, fánabi burtur við tankan um byggitilfarið. »Góða kona, takk fyri dagin í gjár. Heilsan tín elskaði maður«. Myndin var sera tankavekjandi. Eitt konufólk sat við ein borðenda og skamt frá henni stóð ein tallerkur, við skeiðini hangandi niður á borðið. Ein stólvur drigin frá borðinum og tað sá út sum at viðkomandi, ið sendi heilsanina, var lopin frá borðinum, við fullum munn, fyri at náa seinastu freist, áðrenn blaðið fór til prentingar.

Í míni leitan eftir logikki, leypte eg um garðin, har hann var lægstur og hugsaði flennandi: Kanska tosa tey ikki saman. Hon er kanska deyv og skilir ikki hansara handskrift. Kanska »tendra« tey upp á at siggja seg sjálvan - vitandi at onnur eisini gera tað? Harra-guð - vóru Føroyar kanska ein tjóð av skáps-líðarum?

Eg kundi ikki bara mær longur. Sprakk upp til stólinum, skar í róp og ákærdi harðmæltur tíðindaflutningin í Føroyum fyri svik móti manna-ættini.

Restin av familjuni Flint-

stone, dóttur og »She-Who-Must-Be-Obeyed«, hugdu upp eitt sindur. Eg kundi lesa í eygum teirra, at tær gleddu seg inniliga, til herindi fór at hasa av og tað aftur fór at verða innliverandi.

»Iss - ka' feila dar. Fólk dáma da'. Lat tey!«

Luftin fisti spakuliga úr ballónini hjá babba. Argumentið hjá henni var ósvikaliga tungt og eg kendi meg so einsamallan og kaldan eina løtu. »Eisini tú Brutus...«, hugsaði eg fyri mær, men eg megnaði, við neyð og deyd, at lata sum einki.

Datt tungt, nakkalangur niður aftur í sofa. Fekk mær renningarferð til at siga okkurt, lat munnin upp, men har kom einki. Høkan hekk bert niður á bringuna, so sveinastykkið hjá Erlingi Simonsen varð sjónligt fyri ein og hvønn, ið mátti hava hug á slíkum.

Var tað soleiðis, hon vildi hava tað? So skuldi hon eisini fáa tað. Setti mær fyri at næstu ferð, hon hevði føðingardag, so skuldi hon fáa eina heilsan í blaðið. Hvørt orð av »Tak er kum et fattigt orð«, við niðurlagnum millum hvørt einasta vers. Til allarseinast, ein serstøk heilsan til Poul Bundgaard, fyri at hava ríkað okkum um tilveruna.

Men so kom ein glotti í ælginginum, og eg mátti í grundini geva henni rætt. Marknaðar-

kreftimar ráða á Sosialinum - viðhvørt. Í hvussu er, tá tað verður hildið vera eitt hóskaði eiti. Brúkarin av Sosialinum eigur soleiðis móguliga ábyrgdina av, hvat blaðið skal innihalda. Og tað, uttan mun til, um blaðið verður fíggið við almennum stuðli og mannað við tíðindafólki, ið við ivasamari betrivitan, sveigja sjálvhatúðarlaga, við sannleikans líftama flaggi.

Avgerðin varð tikin og eg reistist spakuliga. Faldaði í andakt fyrrverandi tíðindablaðið saman av einlistum. Gekk heldur tungliga leiðina í køkin og líta dótturin, ið dró eina dukku eftir sær, gekk í hel-unum á mær allan vegin. Mestur mundi hon gruna at lagið var serliga ringt og eg sá, at sjálvt Birta, ið var ættað úr BR, hevði ilt við at finna rætta eynabráðið. Annað eygab var afturlatið og reyða nylónhárið hekk sum ein vátur bókur á høvðinum.

Har stóðu vit so yvir ruskspegnini eitt bil. Grundaðu yvir lívið og um nakað átti at verið sagt. Ein strofa úr »Nú ferð at himni stendur« rann fram fyri mær, men nei. Eg slepti blaðnum og finnu eygu fylgdu tí allan vegin niður. Tað fann sín seinasta hvíldarstað, oman á tveimum sensureraðum tilboðsbløðum - landsmenn, so at siga.

Poul Clementsen

Við skálkinum bak oyra

Í Dimmalætting leygardagin 28. mai skrivur eitt í lesarabrøv við omanfyri standandi yvirskrift.

Har skrivur m.a. hesi løgna orð: So lægið tað ljóðar, haldi eg, at í dag er tann størsta sjálfstýrishugsjónin at finna hjá teimum, sum ikki smáðast fyri at verða skírd sambandsfólk.

Og so sigur hetta J. viðari:

Tað er hjartatáturin - elitan - í tí føroyska samfelagnum, tí tey hava virðing fyri sínum egna persóni og eru klár at taka tey tøk, sum krevjast fyri at samfelagið Føroyar kann halda fram við at vera til. So mong vóru orðini.

Eg skilji væl J., at hann heldur hetta vera lægið, sum hann skrivur; hann man ikki trúgva stórt av tí sjálvur heldur. J. man

ikkí meina tað hann skrivur, tá hann sigur, at tey, sum vilja liva av øðrum, hava virðing fyri sínum egna persóni. Tað má heldur vera beint tað øvuga. Men so líta virðing hava tíverri mong av okkara fólki í dag.

Einaferð í vár var í Dimmalætting eitt lesarabrøv, ið var undirskrivað Eyðna, hon skrivaði m.a. hetta: Nú høvdu vit

bara stuðulin úr Danmark at liva av, og so tað, sum vit fingur fyri fiskin. Hvør skal siga, tað gjørdi hvørki til ella frá.

Eg skrivaði nøkur orð til Dimmalætting móti hesum, men eg sá tað ongantíð koma í blaðið, eg veit ikki hví.

Takk fyri upptøkuna.

M.

Starvsbann

Lat tað verða sagt alt fyri eitt. Mær dámdi heldur ikki viðmerkingarnar í útvarpinum hjá Anfinni Hansen, nývalda formanninum fyri kærunevndina í almannamálum. Í fleiri førum kann eg tí taka undir við »Sjónarmiðinum« hjá Finni Helmsdal í Sosialinum í gjár.

Men ta ið Finnur - og ikki minst oddageirnin hjá Sosialinum - vilja vera við, at tað var skeivt at seta Anfinn, tí hann er valevni hjá ávísnum flokki, so verður lopið framav.

Spurningurin um ógegni

tekur seg sjálvsagt fyrst upp í teirri løtu, maðurin veruliga verður valdur. Og tá kann so ein annar setast í umrøða starv.

Tað eru mong stórv, sum krevja, at tú ert uttanvaltaður. Men at siga, at ein maður ella kvinna ikki eru uttanvaltað, tí tey eru ella hava verið valevni, er eftir mínum tykki fullkomiliga hópisleyst.

Skuldu øll verið skorin eftir hesum leisti, so vóru mong, ið ongantíð kundu søkja ávís stórv, og helst mong, sum

noyddust úr sínum núverandi stórvum.

Klæmint Olsen

AntiVirus
forrit frá

McAfee
Associates, Inc

McAfee - heimsins bestu anti-virus forrit, finna og burturbeina 98% av øllum kendum teldu-virusum og finna nýggj ókend virus.

Adaptive Design
690 Oyndarfjørður
Tlf. 44872 - Fax 44873

Føroyingafelagið í London

Nærri upplýsingar frá:
Birgit Sólstein, tlf. 00944816815730
Helgi Joensen, tlf. 00944932829027